

Qui no coneix... Montse Gibert la participació és coral

PEL SENYOR RAMON

Il·lustració: Maria Picassó.

Per poc que hagueu estat al teixit associatiu de Manresa, segur que la coneixeu: Montserrat Gibert i Antich. De març del 75. I sí, la seva seria una trajectòria més discreta si no fos aquesta rialla franca i expansiva que habitualment gasta. Per tota la resta, fa divuit anys que és tècnica de Participació Ciutadana a l'Ajuntament de Manresa. I això que ella anava per veterinària! Va créixer al cor d'una prolífica família menestral, a la carretera de Vic, tercera de quatre germans, darrere del Jaume i del Joan, i abans del Pere. La Montse passà per la parròquia del Carme i també l'Esbart, manresanitzada a força d'innocentades i festes majors, i estudiava aplicadament al Sagrat Cor. Després, al Pius Font i Quer, sentí la vocació menescal i es capbussà gairebé dos anys a la facultat de veterinària a l'Autònoma... fins a assumir que s'havia equivocat. Si no molt, almenys una mica. Per això esmenà aquella inclinació generalista envers el bestiar per concentrar-se en els bípedes humans -tan a la vora una cosa de l'altra. Fou una crisi que la portà uns mesos al CAE i encara uns altres de viatge a Guatemala, i entre això i allò decidí que -ara sí- estudiaria Magisteri, mentre ho combinava laboralment en una cosa del tot nova: el Pla comunitari de la Font dels Capellans. La Montse ja es coneixia el barri perquè hi havia fet de monitora a l'esplai, i molt aviat es va fer seus els criteris de la participació que rebia en sessions formatives. Tenia vint anys i tot s'accelerà: ¿la recordeu acampada a la plaça de l'institut, reivindicant el 0,7% a primers del 95? Al CAE hi suma el col·lectiu Sloboda o l'Associació Manresa de Festa. I ja sap què vol ser de gran: avalada per aquestes primeres experiències, l'any 2001 aconsegueix per oposició la plaça de tècnica municipal. I encara hi dura, tot i que sovint els canvis polítics han modificat la seva tasca. Ella no se'n queixa pas sinó que valora tot el que la feina li ha permès aprendre en aquest temps. "M'he format als barris!", afirma agraïda, i està convençuda del paper que poden tenir les entitats a la ciutat, i de com convé empoderar-les. I com que no veu l'hora de reposar ha enllestit Humanitats per la UOC, està feliçment casada i és mare de l'Oleguer, i ara mateix es planteja començar antropologia o -per allò dels camins inescrutables- potser teologia. I és que la Montse Gibert és així de diversa i al mateix temps constant, com ho ha estat la música i el cant coral en la seva vida. Sabíeu que ha passat per la coral Ixent? I pel cor Ressò i, en acabat, a mesura que es feia gran, a l'Orfeó, i a l'Escriny de Santpedor, i a l'Esclat Gospel Singers i ara mateix al The River Troupe Gospel Sallent? Com si des del primer dia hagués sabut que això de la participació és una cosa coral. I que - **"body&soul"** - el dring li posem nosaltres.